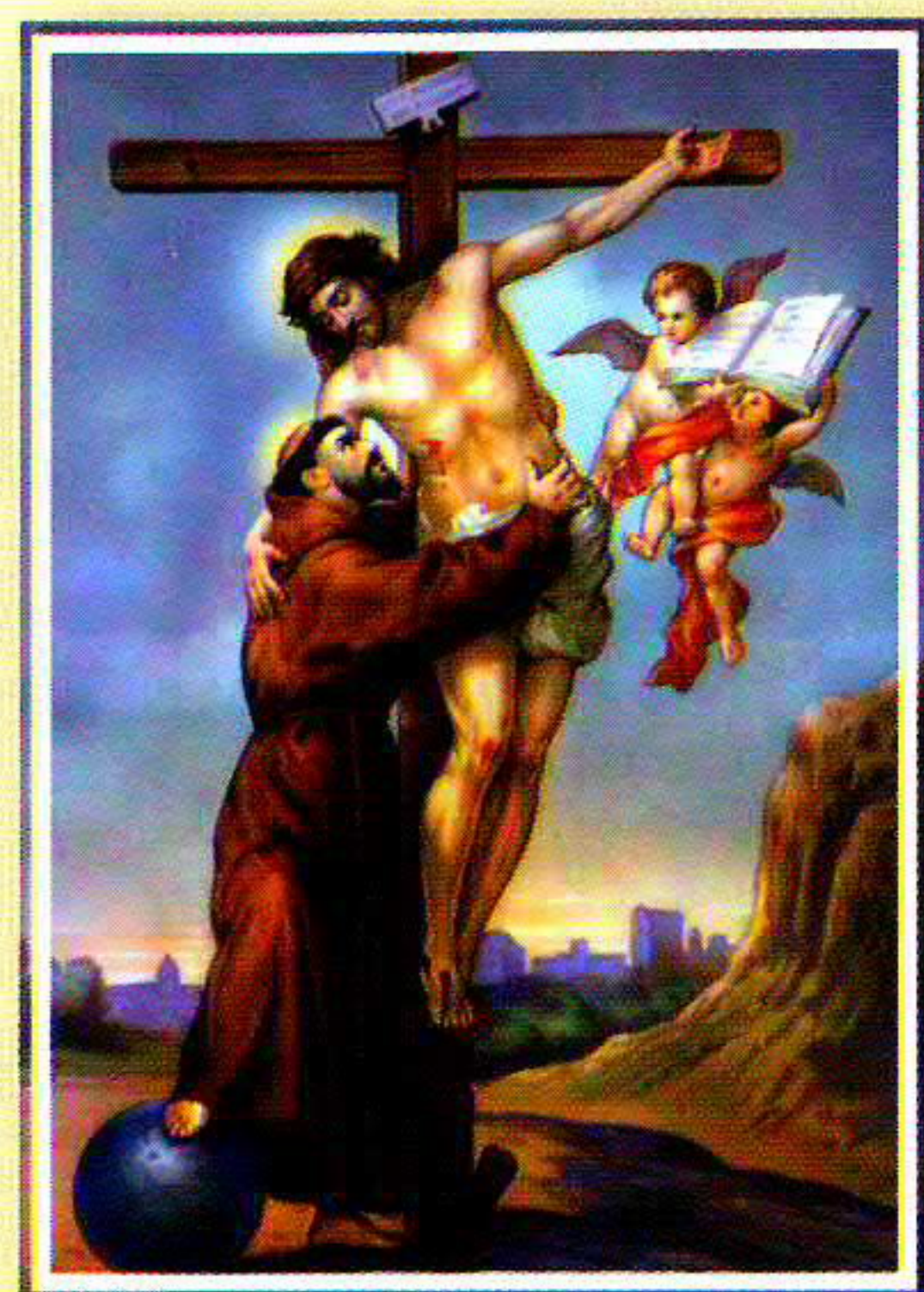

นักบุญฟรังซิสแห่งอัสซีซี องค์อุปถัมภ์ศาสนสัมพันธ์

นักบุญฟรังซิส แห่งอัสซีซี ท่านได้รับฉายาว่า “เป็นผู้ละม้ายคล้ายพระคริสตเจ้ามากที่สุด” ท่านถือกำเนิดจากครอบครัวที่ร่ำรวย มีชีวิตอยู่ในช่วงปี ค.ศ.1182-1226 ท่านดำเนินชีวิตตามพระวรสารอย่างเคร่งครัด ทั้งได้ใช้ชีวิตในการ

เลียนแบบพระเยซูเจ้าผู้ยากจน และทำทุกอย่างตามน้ำพระทัยของพระเป็นเจ้า ในการทำตัวให้เหมือนพระเยซูเจ้าอย่างที่สุดนี้เองที่ท่านจะได้รับรอยแผลอันศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์

ท่านนักบุญได้ให้กำเนิดคณะนักบวชฟรังซิสกันใหญ่ๆ หลายคณะ เช่น Minor, Conventual, Capucine เป็นต้น รูปแบบแห่งความศักดิ์สิทธิ์ของฟรังซิสกันนั้นได้แผ่ขยายไปทั่วโลก โดยคณะนักบวชชั้นที่สาม

ท่านแพร่ธรรม และการประกาศพระวรสารเรื่องสันติภาพ และคุณความดีได้เข้าไปถึงจิตใจของประชาชน และชนชั้นทางสังคมซึ่งบ่อยๆ ได้มีการต่อสู้กันเองในระหว่างพวกเขา น้อยคนนักที่จะมีอิทธิพลมากมายต่อสังคมในสมัยของตน หรือในสมัยต่อมาเหมือนกับท่าน ท่านมีทัศนวิสัยในการมองโลกในแง่ดีอยู่เสมอ ความรักที่ท่านมีต่อความยากจนและจิตตารมณ์แห่งพระวรสารของท่านเป็นการฟื้นฟูบูรณะและปฏิรูปอย่างแท้จริงสำหรับชีวิตคริสตชน ดังนั้น ตัวอย่างชีวิตของท่านนี้เองที่ถือว่าเป็นศาสนที่มีชีวิตชีวาสำหรับโลกปัจจุบัน

คริสตชนจึงเรียกขานท่านอีกนามหนึ่งว่า

- * บารุขแห่งความปรองดองระหว่างมนุษย์
- * บารุขผู้รวมจิตใจของนานาชาติ
- * บารุขแห่งความสัมพันธ์ระหว่างศาสนา

Saint Francis
and Foal

บทภาวนาของนักบุญฟรังซิสแห่งอัสซีซี

ข้าแต่พระบิดา ขอพระองค์ทรงกระทำให้ข้าพเจ้าเป็นเครื่องมือของพระองค์เพื่อสร้างสันติ
 ที่ใดมีความเกลียดชัง ให้ข้าพเจ้าเป็นผู้นำความรัก
 ที่ใดมีความเจ็บแค้น ให้ข้าพเจ้าเป็นผู้นำการอภัย
 ที่ใดมีการแตกแยกกัน ให้ข้าพเจ้าเป็นผู้นำความสามัคคี
 ที่ใดมีความเท็จ ให้ข้าพเจ้าเป็นผู้นำความจริง
 ที่ใดมีความสงสัย ให้ข้าพเจ้าเป็นผู้นำความเชื่อ
 ที่ใดมีความสิ้นหวัง ให้ข้าพเจ้าเป็นผู้นำความหวัง
 ที่ใดเป็นที่มืด ให้ข้าพเจ้าเป็นผู้นำความสว่าง
 ที่ใดมีความโศกเศร้า ให้ข้าพเจ้าเป็นผู้นำความยินดี
 เบิกบานใจ

ข้าแต่พระเป็นเจ้า โปรดให้ข้าพเจ้าเป็นผู้ช่วย
 บรรเทา มากกว่าที่จะรับการบรรเทา

เห็นใจผู้อื่นมากกว่าที่จะรับความเห็นใจ
 รักผู้อื่นก่อนและมากกว่าที่จะให้คนอื่นรักข้าพเจ้า
 เหตุว่า

ผู้ที่ให้เท่านั้น จะได้รับความอímเอิบยินดี
 ผู้ที่ลืมนตนเองเท่านั้น จะพบตนเองในทางสันติ
 ผู้ที่ยกโทษเท่านั้น จะได้รับการอภัยโทษจากพระ
 และดังนี้เมื่อเราตาย จะได้ไปสู่พระราชัยของพระองค์
 ชั่วนิรันดร์

มารู้จัก

ศาสนสัมพันธ์

ภาพในอดีตวันภาวนาโลกเพื่อสันติภาพ ที่อัสซีซี วันที่ 27 ตุลาคม 1986
 จากการริเริ่มของสมเด็จพระสันตะปาปา ยอห์น ปอล ที่ 2

Unity in Diversity
 หนึ่งเดียวในความแตกต่าง

ท่าทีของพระเยซูเจ้าในการทำศาสนสัมพันธ์

ในพระธรรมใหม่ พระเยซูเจ้าทรงประกาศอย่างเปิดเผยว่า พระองค์เสด็จมาเพื่อรวบรวมแกะที่พลัดหลงไปของอิสราเอล (เทียบ มธ.15:24)... แต่พระองค์ทรงแสดงให้เห็นท่าทีที่เปิดกว้างต่อชายหญิงผู้ไม่ได้เป็นประชากรที่เลือกสรรของอิสราเอล พระองค์ทรงเสวนากับพวกเขา และรับรู้ความดีของพวกเขา พระองค์ทรงประหลาดพระทัยในความพร้อมที่จะเชื่อของนายร้อย ทรงตรัสว่า “เราไม่เคยพบความเชื่อเช่นนั้นในอิสราเอล” (เทียบ มธ 8:5-13) พระองค์ทรงทำอัศจรรย์รักษา “คนต่างชาติ” (เทียบ มก 7:24-30, มธ. 15:21-28) และอัศจรรย์เหล่านี้เป็นเครื่องหมายการมาถึงของอาณาจักรของพระเจ้า พระองค์ทรงสนทนากับหญิงชาวซามารีย และพูดกับเธอถึงเวลา คือเวลาที่การนมัสการจะไม่ถูกจำกัดอยู่เฉพาะในสถานที่แห่งหนึ่งแห่งใด แต่ผู้นมัสการพระเจ้าแท้จริงจะ “นมัสการพระบิดาเจ้าด้วยจิตและตามความจริง”(ยน 4:23) ดังนั้นพระเยซูเจ้าทรงเปิดขอบฟ้าใหม่ นอกเหนือจากสถานที่เฉพาะแห่ง ไปสู่สากลภาพแบบหนึ่ง ซึ่งเป็นทั้งสากลภาพ ทั้งของพระคริสตเจ้าและพระจิต เพราะเหตุว่าวิหารใหม่ในเวลานี้ คือพระกายขององค์พระเยซูเจ้า (เทียบ ยน.2:21) ซึ่งพระบิดาได้ทรงยกขึ้นจากความตายด้วยอำนาจของพระจิตเจ้า (การเสวนาและการประกาศพระวรสาร ข้อ 21)

พิธีถวายพระพรชัยมงคล

พิธีถวายพระพรชัยมงคล วันจันทร์ที่ 3 ธันวาคม พ.ศ. 2550 ณ มณฑลท้องสนามหลวง

การเสวนา ในงานศาสนสัมพันธ์ศาสนสัมพันธ์

ศาสนสัมพันธ์ ในบริบทของความหลากหลายทางศาสนา การเสวนาหมายถึง ความสัมพันธ์ทางบวกและสร้างสรรค์ ในระหว่างศาสนากับบุคคล และหมู่คณะผู้มีความเชื่อถืออื่น ซึ่งมุ่งสู่ความเข้าใจกันและการเพิ่มพูนกันและกัน (การเสวนาและพันธกิจ (DM) ข้อ 2) ในบรรยากาศของความอ่อนน้อมต่อความจริงใจ และความเคารพต่อเสรีภาพ ซึ่งรวมทั้งการเป็นประจักษ์พยาน และการเรียนรู้ถึงความเชื่อมั่นในศาสนาด้วย (การเสวนาและการประกาศพระวรสารข้อ 9)

สิ่งสำคัญในการเสวนา-การทำศาสนสัมพันธ์

ผู้ทำศาสนสัมพันธ์จะต้องมีพื้นฐานทางความเชื่อ มีความรู้ในศาสนาของตนเอง และของผู้ที่เขาจะไปทำศาสนสัมพันธ์ด้วย อย่างดีพอสมควร คือ “ผู้เสวนาจะต้องยึดมั่นในชนบประเพณีและความเชื่อมั่นในศาสนาของตน และเปิดใจออกรับการประเพณีความเชื่อมั่นของอีกฝ่ายหนึ่ง... แต่จะต้องปฏิบัติไปในความจริง ด้วยใจสุภาพและซื่อตรง...” มีจิตใจกว้าง พร้อมที่จะเรียนรู้ และยอมรับผู้อื่น “การเสวนาจะต้องมุ่งไปที่การชำระจิตใจให้บริสุทธิ์ และการกลับใจภายใน อ่อนน้อมต่อการทรงนำของพระจิตเจ้า” (เทียบ พระพันธกิจขององค์พระผู้ไถ่ ข้อ 56)

รูปแบบของการเสวนา-การทำศาสนสัมพันธ์ 4 รูปแบบ (เทียบ การเสวนาและพันธกิจ (DM) ข้อ 28-35)

ก) **การเสวนาด้วยชีวิต** คือการพยายามที่จะดำเนินชีวิตด้วยใจที่เปิดกว้าง และมีมิตรภาพ เป็นเพื่อนบ้าน ร่วมทุกข์ร่วมสุข ร่วมรับรู้ปัญหา และความห่วงกังวลของกันและกัน

ข) **การเสวนาด้วยการกระทำ** คือการที่คริสตชนและศาสนิกอื่นๆ ร่วมมือกันเพื่อการพัฒนาตัวมนุษย์ในทุกๆ ด้าน และปลดปล่อยมนุษย์ให้เป็นอิสระ

ค) **การเสวนาด้วยการแลกเปลี่ยนทางเทววิทยา** (การเสวนาของนักวิชาการ นักเทวศาสตร์) คือการที่ผู้ทรงคุณวุฒิ พยายามลงลึกและทำความเข้าใจเกี่ยวกับมรดกทางศาสนาของแต่ละฝ่าย และรับรู้คุณค่าทางฝ่ายจิตของกันและกัน

ง) **การเสวนาของประสบการณ์ทางศาสนา** คือการที่บุคคลผู้หยั่งรากลึกในธรรมประเพณีศาสนาของตนเอง (ผู้มีประสบการณ์ฝ่ายจิต) แบ่งปันความมั่งคั่งทางชีวิตจิตของตน เช่น เรื่องการภาวนาและการรำพึงเพ่งฌาน ความเชื่อและวิถีการแสวงหาพระเจ้าหรือสิ่งสูงสุด (การเสวนาและการประกาศพระวรสาร ข้อ 42)